

Стефана Сербскаго. Вътрѣ оу града сѧ находятъ 2 теплицы, една именема Елица, дрѣга обща, въ коѣто работѣтъ табацити, вонъ же до 1 часть разстоѣніе мѣста, 2 Горна именема банѧ, дрѣга же Балаефенди, при коѣто има единъ тѣрецкій мечѣтъ; на около и по Стара планина сѧ находятъ 12 монастыри — 1. Св. Богородицы; 2. Св. Николай; 3. Св. Георгій; 4. Св. Димитріа; 5. Св. Іоанна Рыл.; 6. по Витоша; 7. Св. Троица; 8. Св. Богородица; 9. Св. Архангеловъ, при коѣто сѧ е билъ съ тѣрците болгарскій царь Асень зайдно съ велможите си 15 године. Сказватъ же тамошнѣти жители, какъ да сѧ го предаде, нѣкои си зли навѣтници изъ село Быстрица, отъ коѣто проклѣтъ родъ сѧ находятъ и до нынѣ и живѣѣтъ оу всѧкое злополѣчіе. 10. Св. Іоаннъ Рил. при с. Германъ; 11. Св. Спасъ при долный Лозанъ; 12. Седемъ престоли край рѣка Осемъ. Тоѧ прочѣтнѣй градъ има до 46,000 жители, коѣто са тѣрци повечко, болгарѣ же и нѣколко евреи. Призъ седмицата става добръ торгъ (пазаръ), землѧ съ добри производы, има и потѣрчинни церкви, обаче една преизмѣтна и прекрасна Св. Софіѧ, коѣто сѧ вижда отъ 6 часа далеко и преисполнѧ плачевно и прежалостно всѧкаго сердца.

13. Василь Априловъ

Денница ново-болгарскаго образованія Сочиненіе —, изданное имъ на своемъ иждивеніи въ пользу Габровскаго училища. Часть первая. Одесса 1841, с. 138—139.

Срѣдецъ, Сардика, Тріадица, нынѣ Софіѧ, при рѣкѣ Искрѣ и Нисавѣ, въ собственной Болгаріи. По завоеваніи Тернова турками, Срѣдецъ сдѣлался столицею Болгаріи, а по той причинѣ и по нынѣ имѣетъ много достопамятностей. Онъ на пріятномъ мѣстоположеніи и лежитъ недалеко отъ Балканскихъ горъ, называемыхъ Витошъ, славящихся желѣзными рудами и драгоценными камнями. Срѣдецъ имѣетъ около 46,000 жителей, большая часть коихъ турки, а прочіе болгарѣ; въ немъ разныя рукодѣлія, восемь церквей, митрополія, а въ окрестностяхъ двенадцать болгарскихъ монастырей, въ коихъ первое мѣсто занимаетъ монастырь Св. Іоанна Рылскаго и Св. Архангеловъ.

14. Константинъ Фотиновъ

Общее землеописаніе вкратцѣ за сичка-та землѧ преведено отъ Греческій на Славеноболгарскій ѧзыкъ, умноженно же съ распространеніемъ и прибавленіемъ многоразныхъ потребныхъ ѡбластей, и сега первѣ на свѣтъ издано трѣдомъ Константина Г. Фѣтинова С. Смирна. Въ Типографіи А. Даміанова. 1843, с. 72—73.

Первенствѣющіи градове: Софіѧ (Тріадица Сардійска), первенствѣющій староболгарской власти градъ край рѣка Бѣла, въ широко и пространно поле, гдѣто тече и Искра рѣка. Жители има до 50,000, церкви 8, училище славеноболгарогреческо, кое-то се постави настояніемъ перваго Софіи архіепіскопа г. Іероѡеа и почтенныхъ гражданъ. Има похвалны бани, каквото вътре, така и вонъ. На ѡкрестны-тѣ (ѡколны-те) страны софійски